

Mfv.II.10.641/2013/5.szám

A Kúria a dr. Kőhegyi György ügyvéd által képviselt felperesnek - a dr. Posta Attila ügyvéd által képviselt alperes ellen munkaviszony megszüntetése jogellenességének megállapítása iránt a Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 1.M.385/2012. szám alatt megindított és másodfokon a Tatabányai Törvényszék 2.Mf.20.262/2013/5. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Kúria a Tatabányai Törvényszék 2.Mf.20.262/2013/5. számú ítéletét abban a részében, melyben helybenhagyta az elsőfokú ítéletnek a felperes további jutalék-különbözet iránti keresetét elutasító rendelkezését, hatályában fenntartja. Ezt meghaladóan a jogerős ítéletet nem érinti.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000,- Ft (Tízezer forint) + 2.700,- Ft (Kétezer-hétszáz forint) áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes 2004. március 22-től állt az alperes alkalmazásában üzletkötő munkakörben, tevékenységét Romániában végezte. Díjazását akként állapították meg, hogy havonta 55.000,- Ft alapbéren túl a munkaviszonya első három hónapjában 70.000,- Ft/hó garantált jutalék illette meg, majd ezt követő időtől a jutalék mértéke az euróban számított értékesítés után az értékesítési sávhoz rendelt százalék alapján került megállapításra. A munkaszerződést 2006. november 27-én akként módosították, hogy az alapbér mértékét 68.000,- Ft-ban határozták meg, a jutalék fizetésére vonatkozó rendelkezéseket nem változtatták, rögzítették azonban, hogy a munkavállalót a Romániában töltött munkanapok után naponta nettó 15 euró napidíj illette meg. Az alperes 2008. november 26-án kelt rendes felmondással 30 napos felmondási idővel megszüntette a felperes munkaviszonyát.

A felperes az intézkedést sérelmezve keresetet nyújtott be a munkaügyi bíróságon, kérve munkaviszonya megszüntetése jogellenességének megállapítását és az ehhez kapcsolódó

jogkövetkezmények alkalmazását. Ezen túl 3.477.575,- Ft jutalék-különbözet és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Előadta, hogy a munkáltató 2007. és 2008. évben nem fizette meg számára a teljes mértékű őt megillető jutalékot, illetve kellő alap nélkül vonta le a jutalék mértékéből az őt megillető nettó 15 euró adómentes napidíj kifizetéséhez számfejtett 50 euróig a különbözetet kitevő 35 eurónak megfelelő összeget.

Az alperes a jogellenes jogviszony-megszüntetéssel kapcsolatos igényeket vitatta, illetve a felmondás jogkövetkezményei tekintetében részben elismerte a felperes igényét. Az elmaradt jutalék iránti igény tekintetében 1.231.353,- Ft-ig ismerte el a felperesi követelést, nem vitatva, hogy 2007. nyarától nem került sor jutalék kifizetésre. E körben előadta, hogy 2007. augusztus 1-jétől a napi 15 eurós napidíjat a felperesnek megfizette, a további 35 euró napidíjat a jutalék összegébe beszámította. Viszontkeresetet terjesztett elő a felperessel szemben a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (Mt.) 162. § (2) bekezdése alapján, mivel a felperes számára 2008. évben bruttó 241.839,- Ft-tal több napidíjat fizetett ki, mint ami őt megillette volna, jutalékként ez az összeg nem illette volna meg, több napra számfejtettek számára napidíjat, mint ahány napot külföldön töltött.

A Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.385/2012/10. számú ítéletével kötelezte az alperest 1.231.353,- Ft 2007. évre járó jutalék-különbözet, továbbá szabadságmegváltás, felmentési időre járó átlagkereset-különbözet és végkielégítés-különbözet megfizetésére, ezt meghaladóan a felperes keresetét és az alperes viszontkeresetét elutasította. A jutalék-különbözet vonatkozásában megállapította, hogy a felperes munkabére az Mt. 143. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően időbér és teljesítménybér összekapcsolásával került megállapításra. Ezen túl a megállapodásból adódóan megillette a felperest további nettó 15 euró a külföldön töltött napokra. Rögzítette, hogy a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (Szja.) 27. § c) pontja és a külföldi kiküldetésekhez kapcsolódó elismert költségekről szóló 168/1995.(XII.27.) Kormányrendelet 1. § a) pontja szerint a külszolgálat címén kapott összeg 30 %-a igazolás nélkül elismert költség, amely napi 15 eurónak megfelelő forintösszeg. Az alperes annak érdekében, hogy a felperes részére a nettó 15 euró napidíjat kifizesse, bruttó 50 euró napidíjat számfejtett és 2007. júliusáig a felperes számára kifizetést eszközölt, mind jutalék, mind napidíj címén. 2007. júliusától a felperes kérelmére jutalék címén kifizetés nem történt, de a teljes 50 euró napidíj számfejtése és a 15 euró kifizetése megtörtént. Rögzítette, hogy 2007. évben 4.396.065,- Ft, 2008. évben pedig 1.297.391,- Ft jutalékot állapított meg az alperes a felperes számára. Ebből 2007. július végéig 2.573.990,- Ft napidíj került

megállapításra, ami 35 euró (1.008.061,- Ft napidíjból és 1.565.929,- Ft) jutalékból tevődött össze. Az év hátralévő időszakában 2007. augusztusától a napi 35 eurónak megfelelő összeg 590.722,- Ft kifizetése a felperes számára megtörtént, így a fennmaradó időre 1.231.353,- Ft jutalék-különbözet illeti meg a felperest. 2008. évre a 35 euró napidíjnak megfelelő összeg 1.539.230,- Ft volt, ez 241.839,- Ft-tal több, mind amilyen összeg a felperest jutalék címén illette volna meg.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Tatabányai Törvényszék 2.Mf.20.262/2013/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részében helybenhagyta a kamatfizetés időpontjának módosításával. Ítéletében kifejtette, hogy a felperes munkaszerződése szerint munkabére alapbérből és jutalékból tevődött össze, s a felek közötti megállapodás alapján nem képezte részét a jutaléknak a megállapodásban rögzített, Romániában töltött munkanap utáni nettó 15 euró napidíj. Az Szja.tv. 27. § c) pontja alapján a külszolgálat idején kapott összeg 30 %-a igazolás nélkül elismert költség volt, ezért a napidíj 30 %-át költségmegtakarításként lehetett figyelembe venni. Mivel a felperes nem bizonyította azt, hogy a 30 %-nál magasabb összeg megtakarítás lett volna, az e fölötti részt okszerűen számította be az alperes a jutalékba. Az elszámolás ezen módját a felperes 2007. júliusáig nem vitatta, azt elfogadta.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte, hogy a Kúria azt helyezze hatályon kívül és hozzon a jogszabályoknak megfelelő új határozatot és kötelezze a kereseti kérelemben előadottaknak megfelelően a levont napidíjhányad összegének és kamatának megfizetésére az alperest, mivel a 35 euró összeget jogellenesen vonta le béréből. Álláspontja szerint az eljáró bíróságok a felülvizsgálattal támadott körben a Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütköző módon értékelték a rendelkezésükre álló bizonyítékokat. A nettó 15 euró bruttósításával járó 35 euró jogellenesen került beszámításra a jutalékba, mivel a munkabérből való levonásnak csak jogszabály, vagy végrehajtható határozat, illetve a munkavállaló hozzájárulása alapján lett volna helye. A napidíj nem része a munkabérnek, ezért nem lehetett azzal együtt kezelni.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérmében „a felülvizsgálati kérelem elutasítását” kérte. Előadta, hogy a felperest nettó 15 euró napidíj illette meg, amely kifizetésre került számára. A felperes részére járó jutalék egy számítás eredményeképpen képződött, figyelembe véve az adott időszakban hatályban lévő adózási szabályok szerint járulégmentesen kifizethető napidíjakat is. A felperes ezt az elszámolási módot korábban nem vitatta, az csak akkor merült fel, amikor kénytelen volt jogviszonyát megszüntetni.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése értelmében kizárólag a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta.

Helytállóan állapították meg az eljáró bíróságok, hogy a felperes munkabérét a munkaszerződésben, illetve annak módosításában az Mt. 143. § (1) bekezdése alapján az időbér és teljesítménybér összekapcsolásával úgynevezett vegyes bérformában határozták meg, az időbér mellett százalékos mértékben megállapított teljesítménybért határozták meg. Ezen túl rögzítették, hogy a felperest a Romániában eltöltött munkanapok után napi 15 euró nettó napidíj illeti meg.

A munkáltató annak érdekében, hogy a munkavállaló napi nettó 15 euró napidíjat megkaphasson, az adott összeget bruttó 50 euró számfejtésével határozta meg. Az adómentesen elszámolható 15 euró napidíjat kifizette a felperesnek, ezen felül jövedelemként a jutalék terhére számolta el a különbözetként jelentkező 35 euró napidíjat. Ez az összeg adó- és járulékköteles jövedelem volt, maga a felperes is megfizette a közterheket azután. Helytállóan hivatkozott a másodfokú bíróság arra, hogy az Szja.tv. 27. § c) pontja alapján a külszolgálat címén kapott összeg 30 %-a az igazolás nélkül elismert költség. Az ezen felül teljesített kifizetés adóköteles jövedelem. A munkaszerződésben vállalt nettó 15 eurós juttatást a felperes megkapta, ezen felül napidíj címén a munkaszerződése alapján nem illette meg juttatás. Annak érdekében, hogy a szerződésben vállalt összeg adómentesen kifizethető legyen, a felperes által hosszabb időszakon keresztül nem kifogásolt módon akként került kifizetésre, hogy az beszámításra került a felperest jutalék címén megillető összegbe.

Kellő alap nélkül hivatkozott a felperes felülvizsgálati kérelmében arra, hogy az alperes intézkedése az Mt. 161. § (1) bekezdésébe ütközött, mivel az ismertetett számítási módot a felperes ráutaló magatartással elfogadta, jogviszonya fennállta alatt azt nem kifogásolta. A felperest megillető jutalék egy részét az alperes önként megfizette, a fennmaradó rész megfizetésére pedig a bíróság kötelezte, így a felperest az elszámolásból adódóan hátrány nem érte.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel érintett részében a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta, ezt meghaladóan nem érintette.

A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles

megfizetni a felülvizsgálati eljárási költséget, míg a felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2014. március 19.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Sipőczné Dr. Tánczos Rita s.k. előadó bíró, Szolnokiné Dr. Csernay Krisztina s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

kúriai tisztviselő